

De kommuner, der modsat er med til at betale, er kommuner, der er kendt for at have færre problemer. Jeg tror, at Søllerøds borgmester på en konference, vi i øvrigt havde sammen med Venstre, betegnede en stor del af sin befolkning som – jeg citerer – stinkende rig.

Det er jo klart, at hvis man vil lave social omfordeling, er det den type kommuner, der har mange af den type indbyggere, der skal betale. Det er jo derfor, at Søllerød, det er derfor, at Allerød, det er derfor, at Græsted-Gilleleje, det er derfor, at Gentofte, og det er derfor, at Frederiksberg er med til at betale i Københavnsområdet, hvor vi har den store udligning.

Men det samme billede gentager sig jo i det øvrige land regionsvis. Kigger man på et område som Storstrøms Amt, der også har været nævnt nogle gange i debatten, er det ikke noget tilfælde, at det er Nakskov, der er den store vinder. Nakskov er den by i Storstrøms Amt, der står med det dramatiske største problem i forhold til et lukket skibsværft, i forhold til en markant stor arbejdsløshed osv., osv.

Så er der nogle kommuner, hvor den her lakmusprøve viser, at nogle af de problemer, man troede man havde, ikke er så store, i hvert fald ikke i forhold til vægtningen af de sociale problemer.

Så vil jeg også godt sige til hr. Hans Christian Schmidt, der benævnte det at lave om på et lovforslag som at købe aflad, det dér gamle katolske begreb, som blev brugt i forbindelse med synd: Jeg synes, det er en ret fantastisk tilgang til politik, at man undervejs i en proces, hvor man lytter og ændrer, bliver bebrejdet, at man køber aflad.

Det er vel en naturlig del af en politisk proces, at man spiller ud, og at man lytter til bl.a. de deputationer, der gjorde rimeligt indtryk i Folketinget, og ikke dem, der kom, bare fordi toget nu kørte. Man lytter og forsøger at rette af i forhold til rimelige indvendinger.

Efter SF's opfattelse var det rimelige indvendinger, at nogle af lavvækstområderne i Nordjyllands Amt og i Storstrøms Amt blev ramt på en måde, som vi ikke havde tilsigtet. Det var vi i øvrigt opmærksom på, allerede inden deputationerne kom, og derfor havde vi foreslået en særlig pulje afsat til at sikre de kommuner.

Jeg så også fjernsyn den aften, hvor Vejles amtsborgmester havde været på besøg. Og når Juelsminde's borgmester f.eks. er i stand til at holde den store socialt indignerede tale, vil jeg gerne sige, at hvis man overhovedet er oriente-

ret i geografien i Vejle Amt, så ved man, at man ikke kan lave en vægtning af de sociale kriterier og en omfordeling uden at ramme en kommune som Juelsminde Kommune. Sådan er det bare.

Jeg synes egentlig, at meget af debatten også bærer præg af, at det er Kommunaludvalget, der behandler lovforslaget. Jeg forstår, at hr. Hans Christian Schmidt har inviteret ministeren til møder. Jeg tror også, vi skulle lave en studietur – eventuelt på cykel – hvor vi kørte rundt i nogle regioner og havde en liste med, hvor vi prøvede at orientere os og sætte et kryds, når vi mødte sociale problemer. Vi kunne lave en her i Københavnsområdet startende på Vesterbro; vi kunne køre ud ad byen mod de rige, nordlige områder. Og dér vil jeg godt sige, at hvis man så ikke er i stand til at se, at det er alvorlige problemer, der er årsag til forskellen og ikke kun dårlige »regeringer«, så tror jeg, at ens orienteringsans i forhold til at være med i et orienteringsløb er grundlæggende hæmmet.

Og det synes jeg i øvrigt at meget af den her debat fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiets side har båret præg af – det gælder i mindre grad De Konservative. For det er jo så oplagt håbløst at forsøge at forklare, at de forskelle, man møder på sådan en tur, alene er begrundet i forskellig politisk duelighed. De er begrundet i nogle reelle forskelle, de er begrundet i, at uanset hvilken politisk farvet »regering«, man har i en by som København, så er tallene behårde at tage fat på. Og jeg kan da godt forstå, at Københavns Kommune indtil videre har bedt sig fritaget for, at det blev Venstre og De Konservative, der skulle i gang. Det ville ikke være rart for den store del af den københavnske befolkning, der har det slemt.

Så skal jeg sige lidt om deputationerne og om, hvorvidt de har gjort indtryk, og jeg vil sige: Nogle mere end andre. Det har ikke gjort det store indtryk på mig, når borgmestre kom og måtte erkende, når vi havde været sammen i et stykke tid, at faktisk tabte de ikke på udligningsordningen, men de var alligevel taget med – med forskellige begrundelser. En var f.eks. taget med, fordi vedkommende godt nok havde vundet på udligningsordningen, men syntes, at han skulle have vundet mere. Det er jo til at tage og føle på. Men at tælle dem med i flokken af dem, det er meget synd for, er da vist nok lidt svært.

Så var der nogle steder, hvor argumentationerne var reelle nok. Jamen det er jo det, de 50 mio. kr. dækker af med det kriterium, der hed-